

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 4Tk/6/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011350  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120011350.9

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a prísediacich PhDr. Gabriely Brestovanskej a RNDr. Ing. Ladislava Franeka na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 18. marca 2021, takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaní:

- 1) C. N., nar. XX.XX.XXXX v J.,  
trvale bytom L.,  
t. č. ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,
- 2) E. L., nar. XX.XX.XXXX v M.,  
trvale bytom J. XX/XX, L.,  
t. č.: ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

sa uznávajú za vinných, že

obž. C. N. si od presne nezisteného dňa a na doposiaľ nezistenom mieste do dňa 06.02.2019 bez povolenia obstarávala heroín a pervitín, ktoré následne v Seredi a na ďalších miestach v okrese Galanta bez povolenia predávala R. B. nar. 1968 (stíhanému v inej trestnej veci za drogovú trestnú činnosť) za cenu 200,- eur za 5 gramov heroínu, J. H., nar. 1980 za cenu 200,- eur za 5 gramov heroínu a 100,- eur za 2,5 gramu heroínu a L.B., nar. 1979 za cenu 40,- eur, za 1 gram heroínu a Š. H., nar. 1983 predávala pervitín za cenu 30 - 40,- eur za 1 kubík, ako aj ostatným doposiaľ neustáleným osobám, obž. E. L. sa aktívne zúčastňoval na nepovolenom obstarávaní a predaji drog najmä zabezpečovaním logistiky a obž. F.S. a obž. R.L. (stíhaní v samostatnom konaní) heroín a pervitín bez oprávnenia predávali najmä tým spôsobom, že obž. C. N. im telefonicky oznámila miesto, čas a osobu, ktorej majú drogu v ňou určenom množstve a cene predať. Obž. C. N., E. L., F. S. a R.L. (stíhaní v samostatnom konaní) si od presne nezisteného dňa a na doposiaľ nezistenom mieste bez povolenia obstarali aj 2 ks vreciek s vákuovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu, pričom v prvom vrecku sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 2,036 g s obsahom účinnej látky metamfetamín a priemernou koncentráciou 44,0 % hmotnostných, ktorý obsahoval 896 mg absolútneho metamfetamínu považovaného za 22 bežných jednotlivých dávok drogy a v druhom vrecku sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 86 mg, s obsahom účinnej látky metamfetamín a priemernou koncentráciou 26,3 % hmotnostných, ktorý obsahoval 23 mg absolútneho metamfetamínu považovaného za 1 bežnú jednotlivú dávku drogy (teda drogy v sumárnej hodnote 53,05 €), ktoré mali bez povolenia pri sebe v motorovom vozidle značky Audi Q7 s evidenčným číslom GA 864 FI, žltej metalízovej farby až do 18:31 hod. dňa 06.02.2019, kedy v okamihu pokusu o zastavenie príslušníkmi PZ z predmetného vozidla v meste Galanta, na ceste č. 1175 na nadjazde za kruhovým objazdom z Galanty do Šale v smere na Samsung vyhodili z pravej strany vozidla rôzne balíčky s obsahom drog, ktoré boli následne dňa 06.02.2019 zaistené ohliadkou miesta činu, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z.

o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 1. skupiny omamných látok a metamfetamín je zaradený v zmysle citovaného zákona do II. skupiny psychotropných látok a obž. C. N. uvedený skutok spáchala napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.04.2016, sp. zn. 29T 30/16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2017, sp. zn. 5To 64/16 bola uznaná vinnou zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a spoločne s obž. E. L. boli rozhodnutím rakúskeho súdu Landesgericht Eisenstadt zo dňa 24.03.2017, sp. zn. 007 HV 7/2017x, právoplatným dňa 24.03.2017 uznaní vinnými zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG a zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad a ods. 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG,

teda

obžalovaná C. N.:

spoločným konaním neoprávnene predala, zadovážila, prechovávala po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, a už bola za taký čin odsúdená, spáchala čin závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách

obžalovaný E. L.:

spoločným konaním neoprávnene predal, zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, a už bol za taký čin odsúdený

čím spáchali

obž. C. N.

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

obž. E. L.

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

a za to sa odsudzujú:

obž. C. N.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanej ukladá ochranný dohľad na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaná povinná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Galanta alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti, a
- c) vopred oznamovať miesto bydliska a vzdialenie sa z miesta bydliska.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. sa obžalovanej po dobu výkonu ochranného dohľadu ukladá aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

obž. E. L.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 18 (osemásť) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Galanta alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti, a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. sa obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu ukladá aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku sa vyhradzuje rozhodnutie o ochrannom opatrení a to zhabaní vecí:

igelitové vrecko (stopa č. 1), igelitové vrecko (stopa č. 2), mobilný telefón zn. SAMSUNG šedej farby (IMEI: 352472/10/244171/9) (stopa č. 3), pláténá taška zn. PUMA s obsahom 2x ruženec, 1x gumené rukavice, prázdne igelitové vrecká (stopa č. 4), mobilný telefón zn. Maxcon, čiernej farby + SIM karta O2 (stopa č. 5), plastový kryt z mobilného telefónu s nápisom „element“ (stopa č. 6), mobilný telefón zn. SENCOR Element + SIM karta Tesco (stopa č. 7), mobilný telefón zn. SAMSUNG IMEI: 359039/08/535303/0 a popraskaný displej + SIM karta O2 (stopa č. 8), batéria zn. Maxcom 600 mAh (stopa č. 9), batéria zn. SENCOR element P 020 (stopa č. 10), plastový kryt zadný z mobilného telefónu, čiernej farby (stopa č. 11) a finančnej hotovosti vo výške 1.809,- eur, verejnému zasadnutiu.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Galanta dňa 12.07.2019 pod sp. zn. 1Pv 501/18/2202-63 obžalobu na obvinených: 1) C. N., nar.:XX.XX.XXXX v J., trvale bytom L., t. č. D. a D. N., 2) E. L., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom J. XX/XX, L., t. č.: D. a D. N., X)S. L., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom L., 4) C. N., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom N. XXXX/X, L., na skutkovom a právnom základe, že (v zmysle obžaloby):

„obvinená C. N. si od presne nezisteného dňa a na doposiaľ nezistenom mieste do dňa 06.02.2019 bez povolenia obstarávala heroín a pervitín, ktoré následne v Seredi a na ďalších miestach v okrese Galanta bez povolenia predávala R. B. nar. 1968 (stíhanému v inej trestnej veci za drogovú trestnú činnosť) za cenu 200,- eur za 5 gramov heroínu, J. H., nar. 1980 za cenu 200,- eur za 5 gramov heroínu a 100,- eur za 2,5 gramu heroínu a L. B., nar. 1979 za cenu 40,- eur za 1 gram heroínu a Š. H., nar. 1983 predávala pervitín za cenu 30 - 40,- eur za 1 kubík, ako aj ostatným doposiaľ neustáleným

osobám, obvinený E. L. sa aktívne zúčastňoval na nepovolenom obstarávaní a predaji drog najmä zabezpečovaním logistiky a obvinení S. L. a C. N. heroín a pervitín bez oprávnenia predávali najmä tým spôsobom, že obvinená C. N. im telefonicky oznámila miesto, čas a osobu, ktorej majú drogu v ňou určenom množstve a cene predať. Obvinení C. N., E. L., S. L. a C. N. si od presne nezisteného dňa a na doposiaľ nezistenom mieste bez povolenia obstarali aj 2 ks vreciek s vákuovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu, pričom v prvom vrecku sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 2,036 g s obsahom účinnej látky metamfetamín a priemernou koncentráciou 44,0 % hmotnostných, ktorý obsahoval 896 mg absolútneho metamfetamínu považovaného za 22 bežných jednotlivých dávok drogy a v druhom vrecku sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 86 mg, s obsahom účinnej látky metamfetamín a priemernou koncentráciou 26,3 % hmotnostných, ktorý obsahoval 23 mg absolútneho metamfetamínu považovaného za 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, ktoré mali bez povolenia pri sebe v motorovom vozidle značky Audi Q7 s evidenčným číslom GA 864 FI, žltej metalízovej farby až do 18:31 hod. dňa 06.02.2019, kedy v okamihu pokusu o zastavenie príslušníkmi PZ z predmetného vozidla v meste Galanta, na ceste č. I/75 na nadjazde za kruhovým objazdom z Galanty do Šale v smere na Samsung vyhodili z pravej strany vozidla rôzne balíčky s obsahom drog, ktoré boli následne dňa 06.02.2019 zaistené ohliadkou miesta činu, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a metamfetamín je zaradený v zmysle citovaného zákona do II. skupiny psychotropných látok a obvinená C. N. uvedený skutok spáchala napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.04.2016, sp. zn. 29T 30/16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2017, sp. zn. 5To 64/16 bola uznaná vinnou zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a spoločne s obvineným E. L. boli rozhodnutím rakúskeho súdu Landesgericht Eisenstadt zo dňa 24.03.2017, sp. zn. 007 HV 7/2017x, právoplatným dňa 24.03.2017 uznaní vinnými zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG a zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad a ods. 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG,

t e d a

obvinená C. N.:

- spoločným konaním neoprávnene predali, zadovážili, prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, a už bola za taký čin odsúdená, spáchala čin závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách

obvinený E. L.:

- spoločným konaním neoprávnene predali, zadovážili, prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, a už bol za taký čin odsúdený

obvinený S. L.:

- spoločným konaním neoprávnene predali, zadovážili, prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku

obvinená C. N.:

- spoločným konaním neoprávnene predali, zadovážili, prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku

č í m m a l i s p á c h a ť

obvinená C. N.:

- obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

obvinený E. L.:

- obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

obvinený S. L.:

- zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

obvinená C. N.:

- zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tpo/22/2019 zo dňa 14.03.2019 boli obvinení C. N. a E. L. vzatí do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov. Väzba u obvinených začala plynúť odo dňa 06.02.2019, kedy došlo k obmedzeniu ich osobnej slobody. Uznesením OS Galanta, sp. zn.: 31T/87/2019 zo dňa 24.07.2019, v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 5Tos/99/2019 zo dňa 05.08.2019 boli obaja obvinení ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby z nezmeneného dôvodu.

Následne uznesením OS Galanta, sp. zn.: 31T/87/2019 zo dňa 18.09.2019 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 5To/121/2019 zo dňa 31.10.2019 bola vec postúpená Okresnému súdu Trnava ako súdu vecne príslušnému z dôvodu podľa § 16 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku.

Okresný súd následne uznesením zo dňa 16.06.2020 vylúčil vec väzobne stíhaných obžalovaných - t.j. obž. N. a L. na samostatné konanie z dôvodu urýchlenia konania (uznesenie OS Trnava, sp. zn.: 4Tk/6/2019 zo dňa 16.06.2020).

Uznesením OS Trnava, sp. zn.: 4Tk/6/2019 zo dňa 14.01.2021 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 6Tos/12/2021 zo dňa 25.02.2021, zamietol žiadosť oboch obžalovaných o prepustenie z väzby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaná C. N. na hlavnom pojednávaní využila zákonné právo a odmietla vypovedať, pričom neučinila žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný E. L. na hlavnom pojednávaní využil zákonné právo a odmietol vypovedať, pričom neučinil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por.

Zápisnice o výpovedi obžalovaných z prípravného konania neboli čítané, nakoľko obžalovaní oprávnenie odmietnuť vypovedať využili aj v prípravnom konaní a prokurátor OP Galanta z tohto titulu ani daný postup nenavrhol, čo platí aj pre obhajcu obžalovaných.

Svedok T. U. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení a zložení prísahy uviedol, že dostal spoločne s kolegami (svedok pôsobil ako príslušník PZ - pozn. súdu) pokyn od OKP (Oddelenie komunikácie a prevencie - pozn. súdu) na zastavenie príslušného vozidla, na ŠPZ si už nespomenul, išlo o ŠPZ pre galantský okres, číslo je uvedené v služobných záznamoch. Toto vozidlo sa pokúsili zastaviť predpísaným spôsobom. Nakoľko vozidlo nereagovalo na výzvy, tak použili zvukové a svetelné signalizácie. Boli oprávnení použiť služobnú zbraň podľa § 60 písm. a)(Zákona o PZ - pozn. súdu) a keďže napriek opakovanej výzve vozidlo nezastavilo, tak vystrelili do kolesa. Na služobný zákrok boli vyslané 3 autá, pričom im 2 uvedené vozidlá poškodili. Svedok nevidel, koľko osôb sa nachádza vo vozidle, nakoľko tam boli fólie a oni v aute išli zozadu. Zo zadného pravého okna boli vyhodené možno 3-4 predmety - mohlo ich byť aj 5, išlo o obyčajné mikroténové sáčky s určitým obsahom, pretože ak by boli prázdne, leteli by inak. Oni následne tieto nezaistovali, nakoľko to nie je výkon ich služobného

zákroku, oni len vykonali služobný zákrok - zastavenie vozidla. V zákroku ďalej pokračovali, keďže dotyční nereagovali na ich výzvy a teda boli použité donucovacie prostriedky. Následne spozorovali osoby na zadnom sedadle a tieto osoby boli vyťahnuté za pomoci donucovacích prostriedkov. Auto jazdilo rýchlosťou 140-150 km/hod., ohrozovali aj ľavý jazdný pruh, ako je kruhový objazd v Galante - smer Šafa. Od toho momentu ich prenasledovali so svetelným upozornením. Pribrzdili v jednom momente, ale následne pokračovali ďalej v jazde a nereagovali na výzvy. Kľúčovali na obchvate pri Galante. Po zastavení vozidla svedok uvádza, že vo vozidle boli zrejme 4 osoby, ale nie je si istý a nevie, kto bol šofér, nakoľko on osobne pristúpil k vozidlu ako posledný. Po otvorení vozidla svedok drogy nespozoroval, nevie uviesť, či bola niektorá z osôb vo vozidle pod vplyvom návykových látok. Posádka pôsobila zmätene.

Svedok T. F. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že galantská kriminálka ich (ako príslušníkov PZ) povolala na akciu a určila auto, v ktorom majú byť osoby. Tieto osoby boli vopred určené kriminálkou. Akcia prebiehala pod jednotným velením. Boli určené aj osoby aj vozidlo, druh, ŠPZ, farba (išlo o vozidlo Audi, zlatej farby s galantskou ŠPZ, typu SUV). Po spozorovaní vozidla, ktoré im určili z OR PZ Galanta, išli toto zastaviť zákonným spôsobom. Vozidlo sa snažili takticky vyblokovať, ale vodič nereagoval a potom prišlo ku kolízii dvoch vozidiel, následne začalo vozidlo unikať. Svedok nevie koľko presne to trvalo, pričom sa odvoláva na služobné záznamy. Z auta spozoroval vyhodenie predmetov, nevie koľkých, ale bolo ich viacero, vyzerali ako sáčky s obsahom určitej hmoty, tie jeho jednotka nezaistovala, nakoľko pokračovali v prenasledovaní. Unikajúce vozidlo nezastavovalo, narazilo do dvoch áut. Nasledovalo prenasledovanie - zvukové a svetelné výzvy, potom nasledovali výstrely. Vozidlo unikalo plnou rýchlosťou smerom na Dunajskú Stredu. Následne vystrelili do pneumatík a vozidlo bolo zastavené. Keď vozidlo zastavilo, boli použité hmaty a chvaty, aby sa osoby dostali von z auta. Svedok osobne iba otváral dvere - myslí si, že to boli zadné alebo predné dvere na pravej strane. V aute boli 4 osoby. Počas toho ako boli osoby vyťahnuté z auta si nevšimol, kto bol presne šofér, keďže bol na druhej strane. V motorovom vozidle nevidel žiadne omamné a psychotropné látky a nevie posúdiť, či osoby vo vozidle javili známky intoxikácie. Posádka neuvádzala drogy vo vozidle a nehlásili ani zranenie pri zadržaní.

Svedok C. F. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že si na skutok nepamätá. Taktiež uviedol, že odmieta vypovedať z dôvodu obavy, aby si neprivilil riziko trestného stíhania. Poukázal len, že v čase výpovede bol drogový závislý a mal dvojdňové abstinenčné príznaky, bol by povedal hocičo, nakoľko až po výsluchu mu mali policajti volať sanitku. Následne bola na základe návrhu prokurátora OP Galanta čítaná výpoveď svedka z prípravného konania v ktorej uviedol, že niekedy v mesiaci august 2018 si začal kupovať heroín od obž. C. N., ktorú pozná pod prezývkou „J.“. Na túto osobu sa nakontaktoval cez svoju družku T. V.. Obžalovaná C. N. mu predávala heroín iba v Seredi. Prebiehalo to tak, že jej zavolať na jej mobil zo svojho mobilu a predstavil sa ako C. od T.. Takto to bolo iba raz, potom keď od nej ešte kupoval heroín, tak sa predstavoval pod svojou prezývkou, a to „C.“. Heroín od nej kúpil asi 10 krát. Naposledy si kúpil drogy niekedy v septembri 2018. Obžalovanú si nechával len ako poslednú možnosť, pretože predávala draho a aj kvalita sa zhoršovala. Obžalovaná C. N. mu predala 5 gramov za 200,- eur. Čo sa týka jej opisu, bola to Olašská Rómka s nadváhou vo veku okolo 40 rokov. Stretnutia sa realizovali za Sereďou na parkovisku, ktoré sa nachádza za nadjazdom nad diaľnicou. Na stretnutia chodievala na rôznych autách a vždy sedela vzadu, pričom len stiahla okienko, podala mu drogy a on jej dal peniaze. Nikdy nevystupovala z auta a tieto autá, kde ona sedela mali vždy tmavé sklá. Celé to trvalo tak maximálne 5 sekúnd. Vedel tiež, že v Seredi operuje nejaká osoba ktorá má prezývku „J.“, pretože to bola medzi užívateľmi drog známa osoba a všetci vedeli, že predáva drogy. Svedkovi predávala len heroín.

Svedkyňa N. F. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že chodila do Serede kupovať heroín. Keď zavolať na určený telefón, tak jej povedali, že jej to donesú. Povedala jej dotyčná, že sa stretnú na stanici alebo pri Bille v Seredi a že jej to donesie. Popísala jej auto a to auto prišlo. Raz prišiel Mercedes, raz Jeep, raz došla Felícia - boli to rôzne autá, avšak čierna Audi to nebola. Trvalo to asi rok, pričom nevie presne odkedy. Do Serede chodila každý deň. Komunikovala so ženou cez telefón. Vždy chodila iba jedna osoba, bola to žena. Bola to blondínka, silnejšej postavy, avšak nebola to na pojednávaní prítomná osoba (t.j. obž. N.). Svedkyňa chodila vždy z Piešťan do Serede na taxíku a kupovala si asi 2-3 gramy heroínu; o iné drogy nešlo. Osoby sa menili, ale vždy to bola žena - silnejšia blondínka a nebola to obž. N., vo vozidle bol vždy len jeden človek a to bol šofér. Drogy kupovala za 40 €/gram. Na presné čísla si nepamätá, bolo ich viacero, vždy, keď ho menili, tak napísali. Svedkyňa sama

používala asi č.t. 0903/411015, bolo to číslo jej priateľa, ktorý z toho potom mal problémy. K prepisu ITP (č.l. 218) sa svedkyňa vyjadrila, že ide o komunikáciu, že vyráža z Piešťan, táto komunikácia sa týkala drog, išlo o bežnú komunikáciu, svedkyňa nikdy nevravela, že ide kupovať drogy, vždy len že vyráža a kde sa stretnú. Svedkyňa následne (po odstraňovaní rozporov z prípravného konania) uviedla, že je možné, že 1-2 krát boli osoby 2, s tým, že ženu niekto priviezol, ale bolo to skôr výnimočne, tohto šoféra si nepamätá.

Svedok R. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že on v tej dobe pracoval v zahraničí vo Švajčiarsku a chodil domov 1 krát za 2 týždne. Výnimočne raz každý týždeň. Je možné, že si párkrát kúpil nejaký heroín. Bolo to asi 2-3 krát a bolo to niekde za Sereďou, nevie presný názov tej dediny. Komunikovali spolu cez SMS správy a dohodli si to miesto, kde sa stretli. Bolo to stále to isté miesto v podstate a on tam prišiel autom, oni tiež prišli autom (asi BMW a Mercedes, svedok si nie je istý, ale o aute zn. AUDI nevie), pričom v aute boli 3-4 osoby. Nevie presne, či to boli tie isté osoby alebo sa striedali a nevie ani, či na mieste videl obžalovaných. Je možné, že tam boli, ale drogy mu podával niekto iný. K osobám sa svedok nevedel bližšie vyjadriť, mohla to byť rovnaká osoba alebo aj rôzne osoby, bol v strese a sústredil sa, aby sa niečo nestalo. Domnieva sa, že drogy kupoval od osoby, ktorá sedela na mieste šoféra, ale nie je si istý. Drogy kupoval za 200, - €, dostal cca 5 gramov. Svedok uviedol vlastné číslo, ktoré v danom čase používal (0915/481241), ohľadom čísla, ktoré kontaktoval za účelom kúpy drog si nevedel spomenúť. K osobám obžalovaných uviedol, že ich možno na mieste videl, ale nie je si istý, navyše vie, že drogy určite kupoval od inej osoby, ktorá bola na mieste prítomná. K prepisom ITP sa svedok vyjadril, že sa jedná o komunikáciu za účelom kúpy drog, pričom si dojednávajú aj gramáž, pričom uviedol, že si následne drogy vážil a preto písal, že mu bolo dané menej ako malo byť. Svedok uviedol, že pozná osobu s prezývkou J., s tou osobou jednal ohľadom drog, stretol sa s ňou, vie asi ako vyzerá. Ide o ženu, cca 40 rokov, tmavej pleti, silnejšej postavy. Svedok si nie je istý, ale zrejme ide o obžalovanú N..

Svedok T. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že bol majiteľom SIM karty a túto dal bratovi do užívania. Brat sa vola U. Q., s týmto žijú v spoločnej domácnosti. On osobne túto SIM kartu dostal k svojej karte, tak mal jednu navyše a tak ju dal bratovi (išlo o kartu s číslom 0944/597330). K osobe menom J. uviedol, že o tejto vie sprostredkovane od brata. Vie, že jeho brat používal to meno v komunikácii s jeho priateľkou Y. F.. Jeho brat je konzument drog a svedok mal pocit, že toto meno padlo v súvislosti s drogou činnosťou. Svedok má pocit, že jeho brat z daného čísla osobu menom J. viackrát kontaktoval, on sa na neho hneval, lebo vedel, že ide o niečo nelegálne a bál sa, že sa dostane do problémov, presnejšie mu ale o komunikácii povedal len to, že si musí niečo vybaviť a nech sa nebojí, že si bude vybavovať inú SIM kartu, to mu ale trvalo aj rok. K rozporom v prípravných konaniach (ohľadom znalosti osoby s prezývkou J.) svedok uviedol, že mal vedomosti aj z internetovej diskusie na portáli sereonline.sk, boli tam rôzne anonymné príspevky, jeho verzia z prípravného konania je preto pravdivá.

Svedok U. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že si k veci už nič nepamätá. Osobne je užívateľom drog, absolútne si na danú vec nespomína a ani nevie, že vo veci vypovedal na polícii. Prezývku J. pozná z počutia, osobne ju nepozná, ani nevie, v akej súvislosti počul túto prezývku.

Následne bola čítaná (na základe návrhu OP Galanta) výpoveď svedka z prípravného konania, v ktorej uviedol, že si kúpil drogy od osoby, ktorú pozná pod prezývkou „J.“. Vtedy sa jednálo o kúpu pervitínu. Kupoval si od nej asi tak kubík pervitínu. Cena bola okolo 30 - 40 eur. Drogy si od nej kúpil asi dva až tri krát a vždy išlo o pervitín. Svedok na doplňujúce otázky uviedol, že pozná osobu vystupujúcu pod prezývkou „J.“, uviedol, že ju pozná len pod tou prezývkou a vie, že je to Olašská Rómka. Vždy keď mu predávala drogy, tak sedela v aute. Keď sa dohodli, tak prišla na určené miesto, podala mu drogu a on jej dal peniaze. K autu sa vyjadriť nevie, ale vždy ich sedelo v aute viac.

Túto výpoveď nevedel svedok potvrdiť ani vyvrátiť, uviedol, že si na vec nespomína.

Svedkyňa L. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že si spomína na predmet trestného konania. Svedkyňa pracuje na kriminálnej polícii okresu Galanta. Spolu s kolegom

pozná oboch obž. (N. a L.), nakoľko v minulosti u oboch vykonávali aj domovú prehliadku asi 2 - krát, mohlo to byť v roku 2015, vtedy ešte obžalovaní bývali v Seredi. Čo sa týka tohto skutku, obž. N. bývala v J. na ulici U.. Oni sa túto skutočnosť dozvedeli od informátora, teda že sa presťahovali do Galanty s tým, že si tam chodí do tohto bytu kupovať drogy. Svedkyňa sa zdá, že to začalo heroínom, ale nie je si istá. Tá osoba (informátor) im dala číslo na obž. N.. Obžalovaná im predchádzala s týmto telefónnym číslom aj v inom skutku a teda vedeli, že dané telefónne číslo patrí obžalovanej. Dali návrh na začatie trestného stíhania a začal sa celý proces. Pri konci robili sledovanie. Následne boli obžalovaní zadržaní v roku 2019 asi február alebo marec. Sledovanie vykonávali v ten deň ako boli zadržaní, toto sa začalo na základe oznámenie pracovníčky online, že malo prísť k predaju drog. Oni upovedomili o tom vyšetrovateľku a tá požiadala prokurátora o súhlas na sledovanie. V ten deň sa obžalovaní vozili na Audi Q7 po Galante. Oni následne zahájili to sledovanie, pričom im daná pracovníčka poskytla informáciu, že má prísť k predaju drog na Kaskádach za Galantou a oni išli tým smerom. Na konci Galanty je križovatka, kde sa stretli s obžalovanými. S vozidlom Q7 odbočili na obchvat na Šaľu, pričom Q7-ka išla veľkou rýchlosťou a oni išli pomalšie, keďže na danom mieste je dobrý rozhľad a videli ich, aj keď boli ďalej. Na tom kruhovom objazde odbočili do Galanty do mesta a vtedy informovali PPU (Pohotovostný policajný útvar), že podozrivé osoby sú v meste a akou cestou idú. Oni išli pomalšie, prešli objazdom a zbadali obžalovaných ako sa vracajú a tam sa s nimi stretli pred kruhovým objazdom. Znova informovali PPÚ, tí vyrazili za ich autom, oni už autom za nimi viac nešli. Počkali kým vykonajú služobný zákrok a informovali o skončení vyšetrovateľku a tá prokurátora. Počas sledovania nedošlo k vyhodneniu predmetov z okna, nebol na to dôvod. Po začatí akcie, už nebola svedkyňa prítomná, preto sa k tomu nevie vyjadriť, iba od príslušníkom PPÚ počula, že pri zákroku sa strela a že obžalovaní narazili aj do služobného vozidla a títo príslušníci PPÚ mali vidieť, ako boli z okna vyhadzované drogy, zrejme to boli zadné pravé dvere. Po sledovaní spolu s kolegom odišli robiť domovú prehliadku. Obžalovanú N. pozná pod prezývkou J.. Auto šoféroval obž. L., obž. N. svedkyňa nevidela, nakoľko na Q7 boli asi fólie. Vpredu sedel niekto vedľa vodiča, počas sledovania si mysleli, že je to obž. N., ale následne zistili, že to bol muž. Počas sledovania auto stále išlo, nemohol nikto nastúpiť ani vystúpiť, auto mali stále na dohľad, aj keď sa vzdialilo od nich, nakoľko viditeľnosť bola dobrá a navyše sa následne otočili a vracali sa.

K rozporom s výpoveďou z prípravného konania svedkyňa uviedla (k čl. 135 a nasl.), že sledovanie začali vykonávať až po súhlase, už predtým ale počas vykonávania operatívnej činnosti tak obžalovaných stretli, musí si na to pamätať aj obž. L., nakoľko sa zdravili; výpoveď z prípravného konania je pravdivá, ale svedkyňa nevie uviesť, či sa posádka vozidla od prvého stretnutia zmenila alebo sa pozícia osôb vo vozidle zmenila.

Svedok H. V. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že v policajnom zbore riešili oboch obžalovaných za drogovú trestnú činnosť. Čo sa týka ich dvoch, tak ich riešili viackrát v posledných rokoch. Začali operatívnou pátracou činnosťou, kedy zistili, že sa dopúšťajú trestnej činnosti, konkrétne predaja drog. Získané informácie začali preverovať a boli vyhodnotené ako hodnoverné, a na základe týchto informácií ďalej postupovali OČTK. Bolo začaté trestné stíhanie vo veci a oni pokračovali v operatívno-pátracej činnosti. Boli tam použité ITP a zadovážovanie informácií prostredníctvom výsluchov, tak ako je v spise. Takisto vykonávali činnosť v meste Galanta, spozorovali pri tom obžalovaných na aute Audi Q7, na ŠPZ si už nespomína a nevie ani uviesť presný čas, pričom mali vopred vedomosť, že uvedené vozidlo užívajú obžalovaní. Vie ale, že im volala pracovníčka z ITP a povedala im, že prebiehal hovor medzi niekým v rómčine. Uviedla miesto Kaskády, to je za Galantou, zrejme to patrí do katastra Váhoviec; tam mali smerovať. O tomto informovali vyšetrovateľku, ktorá mala daný skutok pridelený a uviedli, že je tam podozrenie z drogovej trestnej činnosti. Vyšetrovateľka vybavila príkaz na sledovanie s tým, že im danú vec pridelenila a uviedla, že majú príkaz na sledovanie. Išli teda okolo štadiónu v Galante, presnú ulicu nevie, je to smer na časť Kolónia, resp. na Kaskády. Bola tam križovatka, kde jeden smer je na Sered' a druhý na Kolóniu a Patu. Boli oproti obžalovaným, títo odbočili na obchvat smer na Šaľu a ocitli sa pred nimi, oni odbočili ale mali silnejšie auto, boli rýchlejší a zazreli ich, ako odbočujú na obchvat a vchádzajú do mesta Galanta, následne ich do mesta nasledovali. Ako vchádzali do mesta, stretli ich na ceste v opačnom smere a dali vedieť PPÚ, aby vykonali zákrok. Potom ako PPÚ zákrok vykonali, ich o tom vyrozumeli. Oni si už viedli to svoje podľa seba. Svedok s kolegyňou obžalovaných iba sledovali a to až do momentu, kedy si sledovanie prevzali PPU na vykonanie zákroku. Od momentu začatia sledovania mali obžalovaných stále na dohľad, počas sledovania neboli z okna vyhodnené žiadne predmety; o tom sa dozvedel až od príslušníkov PPÚ, že malo byť niečo vyhodnené z pravej strany auta (tieto veci následne zaisťoval vyšetrovateľ), ako aj to, že museli použiť na zastavenie auta strelnú zbraň. Vodič bol muž (bol to obž. L.), spolujazdca si svedok nepamätá, až po zákroku zistil, že v aute boli 4 osoby, počas sledovania nemal svedok auta počas celého obdobia auto v dohľade, keďže toto bolo v pohybe a išlo rýchlo; počas jazdy v meste išlo pomalšie, na obchvate išlo veľmi rýchlo,

bolo to silné auto, oveľa silnejšie ako autá PZ; svedok ani nevie, akou rýchlosťou mohli ísť. Obžalovaný N. pozná svedok pod prezývku J..

K verziu uvedenej v prípadnom konaní, na čl. 133 (vykonanej procesom odstraňovania rozporov na základe návrhu OP), t.j.: že „došlo k vyhadzovaniu nejakých balíčkov, mohli ich byť minimálne 4 ks. Následne tieto boli zaistené vyšetrovatelkou a to obhliadkou miesta činu pričom bol použitý psod a hasiči ktorí osvetľovali miesto činu“, svedok uviedol, že táto verzia je pravdivá.

Svedkyňa C. N. (pôvodne spoluobžalovaná bola po vylúčení trestnej veci vypočutá v procesnom postavení svedkyne - pozn. súdu) na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že veci teda drogy, ktoré boli nájdené a vyhodené z auta počas jazdy autom boli jej a obž. L. a N. s tým nemali nič spoločné. Keďže je tiež v danej veci obvinená resp. obžalovaná, vo zvyšku by využila právo odmietnuť vypovedať. Súd následne zistil, že svedkyňa je aktuálne obžalovaná v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn.: 4Tk/6/2019.

Svedok S. L. (pôvodne spoluobžalovaný bol po vylúčení trestnej veci vypočutý v procesnom postavení svedka - pozn. súdu) na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že využíva svoje právo a odmieta vypovedať, keďže je trestne stíhaný v danej veci, hoci v konaní pod inou spisovou značkou. Súd následne zistil, že svedok je aktuálne obžalovaný v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn.: 4Tk/6/2019.

Svedok Y. Y., vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaných a prokurátora OP) uviedol, že obžalovaných nepozná. Telefónne číslo 0903/411015, ktoré je registrované na jeho osobu, používal podľa jeho vedomostí jeho otec Y. Y., keďže otcovi kúpil nový telefón aj so SIM kartou, keď predošlý stratil. On sám nie je konzumentom drog, pričom sa nevedel vyjadriť za akým účelom mala byť kontaktovaná obž. N. z tohto čísla, keďže toto mal používať jeho otec. O tom, že by bol jeho otec konzumentom drog vedomosť nemá. Svedok Y. Y., vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaných a prokurátora OP) uviedol, že telefónne číslo 0903 411 015 mu dal jeho syn Y. Y.. Toto číslo pravidelne nepoužíval. Asi tak rok pred výsluchom uvedené číslo aj s telefónom dal svojej priateľke N. F.. To kam menovaná telefonuje uviesť nevedel. O tom, či N. F. berie drogy nič nevie. Obžalovaných nepozná, pričom sám drogy neužíva.

Zo záverov znaleckého posudku č. 89/2019 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Máriom Strakom vyplýva, že obžalovaná C. N. je závislá na psychoaktívnych látkach - psychostimulanciách. Ide o psychickú formu látkovej závislosti od drog, avšak viac ako dva roky abstínuje, pričom toho času abstínuje aj vo výkone väzby, bez prejavov cravingu, či abstinenčnej symptomatiky. Aktuálne nie je potrebné a účelné, z hľadiska psychiatrického ukladať jej ochranný výkon psychiatrickej, či protitoxikomanickej liečby. Abstínuje sa dobrovoľne. Samotné užívanie psychoaktívnych látok, či diagnostikovaná psychická závislosť z hľadiska psychiatrického - posudzovacieho žiadnym podstatným spôsobom neovplyvnilo správanie obžalovanej pri spáchaní skutku, pre ktorý je aktuálne obžalovaná. Obžalovaná netrpí žiadnou forenzne významnou duševnou poruchou, či chorobou, ktorá by znižovala jej ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku, či aktuálne. Nie je potrebné ďalej znalecky psychiatricky skúmať jej duševný stav.

Zo záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/1883 - chémia (č. l. 359-362) vplynuli nasledovné zistenia stôp:

- stopa č. 1 - vrečko s tlakovým uzáverom (7 x 4 cm), v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 2,036 g obsahoval účinnú látku metamfetamín s priemernou koncentráciou 44,0 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a prímes dimetylsulfónu (MSM), pričom predložené množstvo kryštalického materiálu obsahovalo 896 mg absolútneho metamfetamínu, považovaného za 22-90 bežných jednotlivých dávok drogy
- stopa č. 2 - vrečko s tlakovým uzáverom (7 x 4 cm), v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 86 mg obsahoval účinnú látku metamfetamín s priemernou koncentráciou 26,3 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a prímes dimetylsulfón (MSM), pričom predložené množstvo kryštalického materiálu obsahovalo 23 mg absolútneho metamfetamínu, považovaného za 1-2 bežné jednotlivé dávky drogy
- na predložených steroch z rúk označených C. bola zistená prítomnosť metamfetamínu.

Z hľadiska listinných dôkazov boli vykonané nasledujúce dôkazy (podľa § 269 Tr. por.)

- zápisnica o vydaní veci z čl. 346

- zápisnica o prehliadke tela obv. z č.l. 389-392
- záznam z akcie z č.l. 395
- vyhodnotenie použitia donucovacích prostriedkov z č.l. 396
- evidenčná karta vodiča z č.l. 397-399
- výpis registra priestupkov z č.l. 433-436
- ostatné správy na obž. z č.l. 427-429
- zápisnica o vydaní veci z č.l. 346
- zápisnica o hodnote zaistených drog z č.l. 367
- zápisnica o obhliadke tela z č.l. 389-392
- lustrácia priestupkov z č.l. 431-436
- prílohy predložené OP GA, ČVS: ORP 448/1-VYS-GA-2018, 3 Pv 388/18/2202 (súd poveruje oboznámením listinných dôkazov, resp. prepisov ITP OP GA) - podľa § 270 ods. 2 Tr. por.
- príkaz sudcu pre PK OS TT zo dňa 12.09.2018 OSTT-V-429-1/2018-Ntt
- príkaz sudcu pre PK OS TT zo dňa 12.09.2018 OSTT-V-428-1/2018-Ntt
- príkaz sudcu pre PK OS TT zo dňa 15.11.2018 OSTT-V-542-1/2018-Ntt
- rozsudok OS GA, sp. zn. 27T/66/2019 zo dňa 11.09.2019
- rozsudok KS v TT, sp. zn. 5To/135/2019 zo dňa 12.12.2019
- č. l. 188 - 205 ( podnet vyšetrovateľa, návrh prokurátora OP Galanta, príkaz sudcu pre PK OS TT na odpočúvanie t.č. 0944/652869, sp. zn.: 485-1/2018-Ntt zo dňa 19.10.2018, zrušenie stupňa utajenia a sprievodná dokumentácia k prepisom ITP).

Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. boli oboznámené :

- prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky z č.l. 280, 285, SMS č. 44, hovor č. 75, 152, 171, 209, 928, 930, SMS č. 5, hovor č. 1770, 1771, 2578, 2652, 2654, 2808, 2811, 2963, 3270, 5227, 5831, 6090, 6102, 6203, 7194, 7195, 7274, 11863, 19173,
- - č. l. 206 prepis hovorov obž. N., 207, 208 textová SMS, 209, 210, 211,212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246 SMS, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255 SMS, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263 SMS, 264 SMS, 265, 266, 267 SMS, 268 SMS, 269, 270 SMS, 271 SMS, 272, 273, 274, 275 SMS, 276, 277, 278, 279 SMS, 280 SMS, 281 SMS, 282, 283, 284, 285, 286 SMS, 287, 288 SMS, 289, 290, 291, 292 SMS, 293 SMS, 294 SMS, 295, 296, 297, 298 SMS, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305 SMS, 306, 307, 308, 309, 310 SMS, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320 SMS, 321 SMS, 322 SMS, 323 SMS, 324, 325 SMS, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340 SMS, 341, 342 SMS, 343, 344, 345

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. boli oboznámené závery odborného vyjadrenie k zistenému množstvu drog resp. ich hodnote (č.l. 347).

Zo záznamu zo sledovania osôb a vecí č.l. 180 vyplynulo, že dňa 06.02.2019 v čase od 17:00 hod. do 17:30 hod. príslušníci Prezídia PZ, úradu zvláštnych činností, odboru zvláštnych činností Západ, Bratislava vykonávali priame sledovanie prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, z ktorých zistili, že obž. C. N. prijala viaceré telefonické hovory, ktorých predmetom bol predaj drog. Z týchto hovorov vyplynulo podozrenie, že na presne nezistenom mieste v meste Galanta by malo dôjsť k predaju drog medzi obž. C. N. a bližšie nestotožnenou osobou. Následne v čase okolo 18:00 hod. bol zaznamenaný hovor, v ktorom obž. C. N. určila ako miesto predaja drog Kaskády nachádzajúce sa v meste Galanta, pričom hovor bol realizovaný z idúceho vozidla, čo bolo vyhodnotené podľa registrovaného hluku a telefón bol zameraný bunkou (vykrývačom) Váhovce, čím bolo potvrdené, že obž. N. spolu s obž. E. L. na uvedenom vozidle smerujú na miesto Kaskády za účelom predaja drog. Príslušníci Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Galante sa následne presunuli na služobnom motorovom vozidle na ulicu Kapitána Nálepku smer Kolónia, kde na križovatke spozorovali vyššie označené motorové vozidlo, ktoré išlo oproti nim a odbočilo na obchvat smerom na mesto Šaľa. Následne odbočili rovnakým smerom, pričom podozrivé vozidlo pred nimi predchádzalo obchvatom väčšou rýchlosťou. Podozrivé vozidlo sa ďalej dostalo na kruhový objazd, na ktorom odbočilo smerom do mesta Galanta, o čom informovali príslušníkov pohotovostného policajného útvaru Krajského riaditeľstva PZ v Trnave. Po krátkom časovom odstupe príslušníci Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Galanta rovnako na kruhovom objazde odbočili smerom do mesta Galanta a pokračovali hlavnou cestou, pričom

opäť spozorovali podozrivé vozidlo jazdiace oproti ich vozidlu smerom na kruhový objazd obchvatu. O tejto skutočnosti boli tiež informovaní príslušníci PPÚ Trnava, ktorí sa so svojim služobným vozidlom pripojili za podozrivé vozidlo a následne vykonali služobný zákrok a v čase o 18:31 hod. obmedzili na osobnej slobode posádku podozrivého vozidla. V rámci procesu oboznamovania bol prečítaný aj príkaz na sledovanie osôb a vecí (č.l. 178-179), ktorý bol vydaný dňa 07.02.2019, ktorý bol patrične skutkovo a právne odôvodnený.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu z č.l. 383-388, ktorej obrazová príloha č.l. 387 bola vykonaná v súlade s § 270 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyplýva, že v Galante na ceste medzi kruhovými objazdmi v smere na Šaľu a Matúškovo bola vykonaná obhliadka miesta činu. Asi jeden kilometer od kruhového objazdu smerujúceho na mesto Šaľa, na začiatku odbočovacieho pruhu na spoločnosť Samsung Galanta. Na okraji cesty, približne pol metra od zábradlia sa nachádzalo vrečko s vákuovým uzáverom s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky (stopa č. 1) a prázdne vrečko s vákuovým uzáverom so zvyškami neznámej bielej kryštalickej látky (stopa č. 2). V mieste obhliadky sa tiež nachádzalo väčšie množstvo plastových vrieciek rôznej veľkosti (používaných na balenie drog).

Z úradného prekladu rovnopisu rozhodnutia zahraničného súdu - rozsudku rakúskeho súdu Landesgericht Eisenstadt z č.l. 143-159, vyplynulo, že obaja obžalovaní boli uznaní za vinných zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG a zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad a ods. 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG, teda že (v zmysle úradného prekladu)

„C. N., E. L. a spoločne s osobou J.V. dňa 22. novembra 2016

A) protizákonne omamné látky, konkrétne Piko, alias Pervitín, s obsahom metamfetamínu

I) ako členovia zločineckej skupiny, pozostávajúcej z neznámych členov (výrobcov) a ich samotným vedomým a zámerným spoločným konaním ako spolupáchatelia (§ 12 Trestného zákonníka StGB) v množstve ktoré prevyšuje hraničné množstvo (§28b rakúskeho Zákona o omamných látkach SMG) konkrétne celkom 194,7 gramov Pika, alias Pervitínu, s obsahom minimálne 103 gramov čistého metamfetamínu;

1) C. N. a E. L. zo Slovenska vyvážali a cez hraničný prechod Kittsee privážali do Rakúska, pričom drogy prepravovali v osobnom motorovom vozidle BMW X6, slovenskej poznávacej značky GA-020ET cez štátnu hranicu;

2) prenechali iným osobám, a síce

a) C. N., E. L. a spoločne s osobou J.V. podľa skutku, ktorý je popísaný pod bodom I) 1) v uvedenom množstve v Parndorfe vyšetrovateľovi v utajení rakúskeho spolkového ministerstva (BMI), pričom E. L. omamnú látku za prítomnosti oboch ďalších obvinených vo vozidle odovzdal vyšetrovateľovi v utajení za cenu EUR 13.000, - €;

b) C. N., E. L. v mesiacoch pred 22. novembrom 2016 v Bratislave J. V. minimálne tri (3) gramy za približne EUR 30,- za gram;

II) J. V., mal v držbe a prepravoval v presne neustálenom čase do 22. novembra 2016 vo Viedni a na iných miestach výučne za účelom osobnej potreby;

B) J. V. určil k vykonaniu trestného činu, ktorý je uvedený pod bodom A) I) 1), C. N., E. L., pričom dodávku omamných látok vyšetrovateľom v utajení dohodol, dojednal obchod a oboch bezprostredných páchatel'ov činu vyzval k tomu, aby omamné látky priniesli do Rakúska a upresnil čas a miesto;,,

čím spáchali

C. N.

K bodu A) I) 1) zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1 druhý a tretí prípad a odsek 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG;

K bodu A) I) 2) zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1 piaty prípad a odsek 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG;

E. L.

K bodu A) I) 1) zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1 druhý a tretí prípad a odsek 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG;

K bodu A) 1) 2) zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1 piaty prípad a odsek 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkách SMG.

Za uvedené skutky bol obžalovaným N. a L. uložený trest odňatia slobody na 24 mesiacov s podmieneným odkladom na 3 roky a trest prepadnutia drog a v texte vymedzených peňažných prostriedkov.

Predpoklady pre zohľadnenie takéhoto rozhodnutia súd uvádza v rámci odôvodnenia rozhodnutia o vine - z dôvodu systematiky a lepšej orientácie v texte rozhodnutia.

Z predloženého prepisu ITP, ktorého zákonnosť súd overil oboznámením sa s príslušnými príkazmi sudcu pre prípravné konanie, vrátane príkazu sudcu pre prípravné konanie z pripojeného spisu dodatočne predloženého prokurátorom OP Galanta titulom návrhu na vykonanie dôkazu - prepisu ITP z inej trestnej veci (ČVS: ORP-448/1-VYS-GA-2018), pričom zistil, že vykonané ITP boli vyhotovené v súlade so zákonom. Tieto príkazy okrem formálnych náležitostí obsahujú aj skutkové zistenia, ktoré ich vydanie odôvodňujú a poukaz na skôr zabezpečené dôkazy. Hoci je v trestnoprávnej aplikačnej praxi sporné, či je trestný súd pri hodnotení dôkazov v merite veci kompetentný vyhodnotiť ako nezákonný dôkaz taký ITP, ktorý by bol vyhotovený na podklade príkazu sudcu pre prípravné konanie, ktorý by neobsahoval patričné odôvodnenie (pozn. tento záver nepriamo vyplýva napr. aj z rozsudku KS v Prešove, sp. zn.: 7To/4/2020 zo dňa 17.09.2020); je však v predmetnej veci nepochybné, že daná vada sa netýka ani jedného z analyzovaných príkazov sudcu pre prípravné konanie, preto ide na danom mieste iba o teoretickú konštrukciu.

Z oboznámených ITP v dostatočnej miere vyplýva komunikácia osoby stotožnej ako obž. N. (táto bola tiež stotožnená ešte pred vydaním príkazu na odpočúvanie a to dokonca takým spôsobom, že sa predstavila do telefónu vlastným menom a priezviskom, k tomu vid' napr. č.l. 195) s rôznymi osobami, pričom obsahom komunikácie je najmä ujednanie sa o mieste a čase odberu, prípadne o druhu a kvalite určitej látky. Tento druh komunikácie obsahuje všetky obvykle prítomné prvky komunikácie o drogách ako sú patričný inotaj (komunikácia neobsahuje konkrétne pomenovanie látky - tento prvok je však pri danom type komunikácie viac ako bežný), dohodu o čase a mieste, prípadne množstve látky, či cene, na druhej strane, ale sporadicky obsahuje informáciu „z toho pomalého“ (tento poukaz zvyčajne označuje heroín) resp. „z toho lepšieho“, čo spravidla naznačuje buď druh látky (heroín) alebo vyššiu kvalitu (napr. pervitín s vyšším objemom účinnej látky). Komunikácia obsahuje údaje o množstve gramov, cene, o vážení aj so sáčkami, navyše v pozadí prebieha odovzdávka drogy (napr. č.l. 278). Je tiež zrejme, že obžalovaný drogy zrejme nevyrábali (resp. nie po celý čas), nakoľko sama obž. N. uvádza, že čo „jej dajú, to odovzdá“ - č.l. 277). S., že komunikácia sa týka drog priamo, či nepriamo potvrdili aj svedkovia F. a Q., resp. v prípravnom konaní aj svedkovia Q. a F., ktorých zmenu výpovedí na HP súd chápe buď ako tendenčnú, resp. ako dôsledok časového odstupu. Komunikácia spomína aj ďalšie osoby, pričom je z nej okrem iného zrejme aj úloha obž. L. (odberateľ drog hovorí - č.l.278 - „bol tu E., vysvetlil mi, aká je situácia“).

\*\*\*Niekoľko poznámok k zákonnosti vykonaných dôkazov\*\*\*

Ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona

Predpokladom pre aplikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty je v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona existencia právoplatného cudzieho rozhodnutia iného trestného súdu členského štátu EÚ. V tomto prípade obsahoval rovnopis trestného rozhodnutia zo dňa 24.03.2017 - Landesgericht Eisenstadt, sp. zn.: 007 HV 7/2017x; ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.03.2017 už vyšetrovací spis (č.l. 143 a nasl.), pričom súčasťou spisu je aj overený preklad tohto rozhodnutia, pričom údaje z prekladu rozhodnutia korešpondujú s údajmi z odpisu registra trestov obžalovaných.

Podľa § 7b ods. 2 Tr. zákona, sa právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Zo znenia citovaného ustanovenia plynie - pre zohľadnenie cudzozemského rozhodnutia, štátu EÚ, na účely trestného konania, že podmienkou pre takýto postup je len obojstranná trestnosť, t.j. musí ísť o

čin, ktorý je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Pre bezchybné ustálenie záveru o obojstrannej trestnosti činov spáchaných obžalovanými, pre ktoré boli uznaní vinnými a sankcionovaní súdmi v krajinách patriacich do EÚ, podľa hore uvedeného registra, je nevyhnutné riadne posúdenie skutkov (skutkových okolností), za akých sa mali dopustiť činov, pre ktoré boli odsúdení, čo znamená posúdiť justičným orgánom štátu pôvodu (v danom prípade Rakúskej Federácie) predloženej kópie právoplatného rozsudku, v ktorom by bol skutok riadne opísaný. (rozsudok KS v Prešove, sp. zn.: 2To/24/2020 zo dňa 06.08.2020, ktorý okrem iného vyžaduje preklad skutkovej vety rozhodnutia, čo je ale v predmetnej veci splnené, pričom predmetný rozsudok extenzívne opisuje postup, akým možno procesne zabezpečiť rozhodnutie súdu, čo súd ale považuje za bezpredmetné, keďže túto aktivitu už vyvinul dozorový prokurátor OP Galanta a pri tomto procese súd nevzhladol žiadnu procesnú chybu OČTK). Z judikatúry súdov SR je zrejmé, že zahraničné rozhodnutie môže byť aj dôvodom pre aplikáciu tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty, ak takúto aplikáciu trestný zákon pozná a pripúšťa resp. súdu ukladá (k tomu viď napr. rozsudok KS v Prešove, sp. zn.: 10To/28/2018 zo dňa 17.10.2018). V prípade aplikácie § 7b ods. 1 Tr. zákona súd pozoruje istú diskrepanciu vo vzťahu k výkonu tohto ustanovenia, konkrétne isté penzum (podľa názoru tunajšieho súdu vývojom prekonanej) judikatúry, požadujúcej predloženie celého súdneho spisu zahraničného súdu aj s jeho úradným prekladom do slovenského jazyka. Tento výklad podľa názoru súdu neobstojí a jeho dôsledkom by bolo neprípustné predĺženie trestného konania, tým skôr, že ide o väzobnú vec, kde má súd povinnosť konať prednostne a urýchlene (§ 2 ods. 6 Tr. zák.). Podporou pre tieto závery je aj viacero judikátov, z nich najmä a predovšetkým ide o nasledovné rozhodnutia :

„Podľa § 7b ods. 2 Tr. zákona sa totižto právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Zo znenia citovaného ustanovenia plynie, že pre zohľadnenie cudzozemského rozhodnutia štátu EÚ na účely trestného konania je podmienkou obojstranná trestnosť, t.j. musí ísť o čin, ktorý je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Pre bezchybné ustálenie záveru o obojstrannej trestnosti činov spáchaných obžalovaným, pre ktoré bol uznaný vinným a sankcionovaný súdmi v krajinách patriacich do EÚ, podľa hore uvedeného registra, je nevyhnutné riadne posúdenie skutkových okolností (skutku), za akých sa mal dopustiť činov, pre ktoré bol odsúdený, na účely čoho je, podľa názoru krajského súdu, potrebné, aby sa súd oboznámil s rozsudkami týkajúcimi sa uvedených trestných činov. Podľa § 488a ods. 2 Tr. por. pre účely zohľadnenia právoplatného odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní môže orgán činný v trestnom konaní alebo súd požiadať generálnu prokuratúru o zabezpečenie kópie právoplatného rozsudku a ďalších súvisiacich informácií vydaných súdom tohto členského štátu Európskej únie; kópie právoplatných rozsudkov a ďalšie súvisiace informácie sa vyžadujú vždy, ak sa postupuje podľa § 47 ods. 2 Tr. zákona. Vzhľadom na to, že kópie spomínaných rozsudkov v zmysle citovaného ustanovenia zabezpečuje GP, bolo potrebné, aby ich ešte v prípravnom konaní zabezpečili a do spisu založili orgány činné v trestnom konaní.“ Rozsudok KS v Prešove, sp. zn.: 4To/5/2019 zo dňa 28.02.2019 - tento ďalej analyzuje prípad, keď OČTK túto povinnosť nespĺnili, čo však nie je vo veci tunajšieho súdu splnené.

Podobný záver možno dovodiť aj z uznesenia KS v Prešove, sp. zn.: 10T/32/2018 zo dňa 14. 11. 2018 „napriek odvolacím námietkam obžalovaného, prvostupňový súd správne zohľadnil aj právoplatné odsúdenie súdom Maďarskej republiky, ktorá je členským štátom Európskej únie. Podľa § 7b ods. 2 Tr. zákona, v znení účinnom od 1.1.2013, právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Pritom v zmysle § 438e Tr. zákona na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa §7b ods. 2 sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1.1.2013. Podľa § 488a ods. 1, 2 Tr. poriadku zohľadnenie právoplatného odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní vykoná orgán činný v trestnom konaní a súd. Na tieto účely môže orgán činný v trestnom konaní alebo súd požiadať generálnu prokuratúru o zabezpečenie kópie právoplatného rozsudku a ďalších súvisiacich informácií vydaných súdom tohto členského štátu Európskej únie; kópie právoplatných rozsudkov a ďalšie súvisiace informácie sa vyžadujú vždy, ak sa postupuje podľa § 47ods. 2 Tr. zákona. Hoci v predmetnej veci sa nepostupuje podľa § 47 ods. 2 Tr. zákona, tak popri Európskom informačnom systéme registrov trestov prvostupňový súd vychádzal aj z dvoch kópií právoplatných rozsudkov súdov Maďarskej republiky, ktoré v rámci predmetného trestného konania Okresnej prokuratúre Prešov zaslala Okresná prokuratúra Nyíregyháza a prokuratúra pre vyšetrovanie. Predložené rozsudky pochádzali

od hodnoverného zdroja a pritom svojim obsahom plne zodpovedali obsahu záznamov v Európskom informačnom systéme registra trestov. Tak ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že predložené rozsudky sú dôkazom dostatočným pre preukázanie skorších odsúdení obžalovaného maďarskými súdmi a prípadne aj pre ich zohľadnenie v predmetnom trestnom konaní podľa § 7b ods. 2 Tr. zákona.“

K tejto veci súd dodáva, že v zmysle skutkovej vety zahraničného rozhodnutia mali obžalovaní C. N. a E. L., spáchať skutok, ktorý je analogický so spáchaním zločinu v zmysle § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona. V prípade rakúskej právnej úpravy však nebolo preukázané, že spáchanie trestného činu tzv. zločineckou skupinou, ktoré judikoval zahraničný súd je analogické s kvalifikovanou skutkovou podstatou § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v kombinácii § 138 písm. i) Tr. zák.. V tomto smere by OČTK museli vykonať rozsiahle dokazovania, či napriek trestnej činnosti viacerých osôb javiacej sa ako činnosť (v zmysle právneho poriadku SR) organizovanej skupiny, išlo skutočne o naplnenie všetkých znakov, predovšetkým plánovitosti, deľby úloh a pod. O organizovanej skupine platí tiež záver, ktorý súd vyslovil pri analýze, či k nej nedošlo aj v tejto stíhanej trestnej veci (pod sp. zn.: 4Tk/6/2020), pričom záver o naplnení kritéria sa súdu javil ako nepodložený, preto odsúdenie považoval „len“ za zločin v zmysle § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona.

Takýto skutok je trestný aj podľa práva platného a účinného v čase skutku (a de facto aj po ňom až do súčasnosti) a zakladá naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

K použitiu ITP v inej veci

Na tomto mieste je potrebné sa aspoň heslovite vyjadriť k navrhovanému výkonu dôkazov - ITP, konkrétne odposluchov, vyhotovených v inej trestnej veci. Súd poznamenáva, že do momentu postulácie tohto rozhodnutia existovali viaceré obsahovo protichodné právne závery na použitie tohto druhu ITP (odtajneného legálne vytvoreného záznamu z odpočúvania) v inej trestnej veci. Predovšetkým tu má súd na mysli uznesenie NS SR, sp. zn.: 3To/2/2011 zo dňa 21.09.2011, ktorý ako podmienku použiteľnosti ITP (vysvetľujúc potrebu aplikovateľnosti tzv. vecnou súvislosťou) pripustil použitie ITP aj v inej trestnej veci, ak tento záznam bol použitý v prebiehajúcom trestnom konaní. Naproti tomu.: uznesením NS SR sp. zn. 2To/5/2011 zo dňa 07.02.2012 bola konštatovaná potreba tzv. časovej súvislosti, t.j. použiteľnosť dôkazu v inej trestnej veci iba v prípade, ak bolo trestné stíhanie v tejto inej veci vedené aj v momente, keď bol takýto záznam získaný; pričom k tomu argumentu sa priklonil NS SR aj v texte uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6To/6/2018 zo dňa 24.07.2019.

Uvedené rozhodnutia z tohto titulu považuje konajúci súd za prekonané, a to práve z titulu zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia NSSR č. Tpj 46/2020, ktoré podmienky pre aplikáciu resp. použiteľnosť tohto druhu ITP aj v inej trestnej veci patrične precizovalo. Je potrebné dodať, že podmienky pre aplikáciu ITP aj v zmysle právneho stavu pred daným stanoviskom boli nepochybne splnené (nakoľko v zmysle prokurátorom OP Galanta predloženého spisového materiálu, ktorý súd následne z dôvodu vhodnosti vykonal až po jeho doplnení o celý vyšetrovací spis vedený v inej trestnej veci - ČVS: ORP-448/1-VYS-GA-2018 súd zistil, že bol riadne vydaný a vykonaný príkaz na odpočúvania a záznam telekomunikačnej prevádzky, pričom malá časť zabezpečených ITP sa týkala aj komunikácie s obž. N.), pričom je tiež nevyhnutné dodať, že s účinnosťou od 01.01.2021 došlo aj k novelizácií ust. § 115 ods. 5 Tr. por., v zmysle ktorej je použitie ITP v inej veci viazané len na určitý druh trestných činov v zmysle § 115 ods. 1 Tr. por. a nie aj na element „súčasného“ vedenia trestného konania. Bolo by však podľa názoru konajúceho súdu nesprávne, keby súd prihliadol na zmenu zákona tak, že by nariadil opakovaný výkon dôkazu „v novom právnom režime“ za účelom vylúčenia všetkých pochybností (keďže novela neobsahuje prechodné ustanovenia, čoho logickým dôsledkom je aplikabilita od 01.01.2021), keďže by išlo o istú formu neprípustnej analógie in mala partem, explicitne zákonne nepostulovanú, avšak v trestnom práve mimoriadne škodlivú. Preto bola zákonnosť dôkazu vyhodnotená podľa stavu do 31.12.2020, kedy bol dôkaz predložený a na hlavnom pojednávaní aj vykonaný (v súlade so závermi stanoviska trestnoprávneho kolégia NSSR č. Tpj 46/2020).

Podľa zjednocujúceho stanoviska NS SR č. Tpj 46/2020 k výkladu ustanovenia § 115 ods. 7 Tr. por. „Ustanovenie § 115 ods. 7 Trestného poriadku vyžaduje na použitie záznamu telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v inej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádz-

ky vykonal, ako jedinú podmienku iba to, aby aj v tejto inej trestnej veci bolo vedené trestné konanie pre niektorý z trestných činov predpokladaných v § 115 ods. 1 Trestného poriadku (tzv. vecná súvislosť), t. j. pre niektorý z trestných činov (príp. viaceré), ktoré zákonodarca určil ako tie, ktoré odôvodňujú taký závažný zásah do práv dotknutých osôb, akým odpočúvanie nepochybne je (princíp proporcionality).

Slovo „súčasne“ použité v ustanovení § 115 ods. 7 Trestného poriadku sa viaže výlučne k Trestným poriadkom „požadovanej“ právnej kvalifikácii a nie k okamihu získania či použitia záznamu telekomunikačnej prevádzky, čo znamená, že taká kvalifikácia konania, aká sa vyžaduje pre vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku, sa súčasne (zároveň) požaduje aj v inej trestnej veci, v ktorej taký príkaz vydaný nebol a v ktorej odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nebol vykonávaný, avšak v ktorej sa legálnym spôsobom, pri dodržaní zákonom stanoveného postupu, získané informácie majú byť použité.

Totožne treba vykladať aj obsahovo zhodné ustanovenia § 113 ods. 9, § 114 ods. 7 a § 118 ods. 7 Trestného poriadku upravujúce použitie záznamov zo sledovania, obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov a záznamov z porovnávania údajov v informačných systémoch v iných veciach, než v ktorých boli získané.

Rovnaké kritéria, ako v predchádzajúcich právnych vetách, sa uplatnia aj vtedy, ak sa majú v trestnom konaní použiť ako dôkaz informácie získané použitím informačno-technického prostriedku podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších zmien a doplnkov. Aj v tomto prípade je použitie takto legálne získaných informácií ako dôkazov v trestnom konaní podmienené iba tým, že toto konanie je vedené pre taký trestný čin, v konaní o ktorom Trestný poriadok použitia takých informačno-technických prostriedkov, ktorými boli informácie podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním získané, pripúšťa; to platí aj v situácii, keď sa informácie získané použitím informačno-technického prostriedku podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním nevzťahujú na dôvody jeho použitia uvedené v žiadosti (§ 7 ods. 2 veta druhá zákona o ochrane pred odpočúvaním).

#### K pojmu spolupáchateľstvo

V ďalšom rade je vhodné začať poukazom na právnu povahu skutku spáchaného v spolupáchateľstve a tento odlíšiť od skutku spáchaného tzv. organizovanou skupinou.

K zákonnej definícii spolupáchateľstva konajúci súd uvádza, že k tejto možno v zmysle ustálenej judikatúry konštatovať nasledovne: „Trestný čin môže byť spáchaný samostatným konaním jednej osoby alebo spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona. Z objektívnej stránky spolupáchateľstvo predpokladá spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb, ktoré v súhrne naplňujú znaky konania uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Z tejto zákonnej definície spolupáchateľstva vyplývajú dve podmienky: 1. spoločné konanie dvoch alebo viacerých osôb (objektívna podmienka), 2. úmysel k tomu smerujúci (subjektívna podmienka). Pre spoločné konanie je charakteristická priama a osobná účasť na čine a spočíva v tom, že a) každý môže uskutočniť celé konanie, b) každý môže vykonať len časť konania predpokladaného skutkovou podstatou trestného činu, c) každý zo spolupáchateľov vykonáva určitú činnosť, ktorá je až ako celok posudzovaná ako trestný čin. Pri spolupáchateľstve sa vyžaduje spoločný úmysel, zahŕňajúci tak spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa chráneného záujmu, nemusí ísť o výslovnú dohodu, stačí aj dohoda konkludentná“ (rozsudok OS Nové Zámky sp. zn.: 2T/75/2012 zo dňa 14.08.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením KS v Nitre, sp. zn.: 2To/95/2013 zo dňa 30.04.2014; na tomto mieste je vhodné a účelné poznamenať, že judikatúra pozná zákonnú definíciu spolupáchateľstva už dlhší čas, avšak je ale vhodné poukázať, že túto nachádzame skôr v judikatúre súdov nižších inštancií, pričom je neúčelné a najmä argumentačne nepresvedčivé, keď konajúci súd ako súd prvej inštancie odkazuje na právny názor súdu prvej inštancie; avšak súd považuje za judikatúru aj ten právny názor, ktorý je potvrdený názorom súdu vyššieho stupňa, keďže konanie na súde prvého stupňa a odvolacom súde je jednotné a vyslovené závery súdu prvého stupňa odvolací súd ako vecne správne len preberá [prípadne ich dopĺňa alebo mení v prípade ich nesprávnosti - čo však v predmetnej veci nebolo zistené]).

Okrem uvedeného je potrebné poukázať aj na právny názor KS v Trenčíne, ktorý v uznesení sp. zn.: 23To/88/2016 zo dňa 08.11.2016 judikoval „V zmysle definície spolupáchateľstva vyplývajúcej z Trestného zákona totiž vyplýva, že dohoda o spolupáchateľstve nemusí byť výslovná, stačí konkludentný prejav a vedomosť spolupáchateľa o tom, že v spojení s jeho vlastným konaním toto smeruje k spáchaniu trestného činu.“

Logickým dôsledkom vyššie uvedených úvah preto v zmysle právneho názoru konajúceho súdu je potreba posúdenia konania obžalovaných ako osôb, ktorým je za vinu kladené spáchanie skutku v spolupáchateľstve. Javí sa alogickým záver, že obžalovaní nemali vedomosť o skutku páchanom v spolupáchateľstve, nakoľko to bol práve obž. L., ktorý bol šoférom motorového vozidla a týmto zjavne unikál pred hliadkou PZ (zrejme už pred OR PZ, keď túto zrejme spozorovali ešte pred odovzdaním sledovania útvaru KR PZ, ktorý prevzal sledovanie a vyzýval vodiča na zastavenie motorového vozidla a následne po nerešpektovaní výziev, vykonal nútené zastavenie motorového vozidla a obmedzenie osobnej slobody posádky, nie jedným úkonom, ale sledom viacerých očividných a jednoznačných úkonov); na mieste je tiež opakovať vyššie uvedený poukaz na fakt, že v komunikácií sa osoba obž. L. spomína ako ten, ktorý „prišiel a vysvetlil“, logicky tiež šoféroval vozidlo Audi Q7, ktorého používanie je tiež obsahom ITP (v čase krátko pred zadržaním).

V prípade osoby obž. N. je nepochybné (najmä v zmysle vykonaných ITP), že táto organizačne zabezpečovala distribúciu drog, komunikovala s odberateľmi a koordinovala osoby, ktoré mali drogy prezvať resp. fyzicky doručiť. Logickým sa javí záver, že postavenie obžalovanej N. bolo organizačne vyššie ako v prípade obž. L., pričom ale tento záver bol v konaní preukázaný a ustálený iba sčasti a súd ich preto musel považovať za organizačne viac-menej rovnocenný článok, s tým, že drogy vyrábala a im odovzdala iná osoba, avšak obž. N. bola tou osobou, ktorá „prijímala objednávky drog“ a činnosť obž. L. bola teda logicky aspoň fakticky podriadená osobe obž. N. (a sčasti ňou inštruovaná), pričom nemuselo ísť ani o vedomú deľbu funkcií, keďže obhajoba poukazuje na fakt, že obžalovaní sú životní partneri. Na tomto mieste možno hovoriť o organizácii práce, nakoľko táto môže byť a spravidla aj je prítomná pri spáchaní skutku formou spolupáchateľstva, t.j. nielen pri spáchaní skutku formou organizovanej skupiny (aj zločineckej či teroristickej skupiny, čo ale nie je predmetom posudzovaného prípadu).

#### K pojmu organizovaná skupina

Pokiaľ ide o kvalifikačný pojem - spáchanie trestného činu organizovanou skupinou, bolo páchanie trestnej činnosti potrebné podporiť ďalšími dôkazmi, ktoré by konkretizovali a dopĺňali zistené okolnosti páchania predmetnej trestnej činnosti. Organizovaná skupina je spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že sa jedná o spolčenie viac ako troch osôb s trestnoprávnou zodpovednosťou, jej činnosť je charakteristická určitým rozdelením úloh medzi jednotlivých členov a prejavuje sa určitou plánovitosťou (predstava o spáchaní trestného činu, dodržiavanie plánu) a koordinovanosťou (zosúladenie a harmonizácia členov pri jednotlivých činnostiach), ktorá spáchanie trestného činu uľahčuje a zvyšuje pravdepodobnosť dosiahnutia cieľa, resp. úspešného spáchania trestného činu. Deľba úloh v skupine znamená, že členovia skupiny majú minimálne vo všeobecných črtách určené, akú úlohu majú zohrať pri príprave, pri páchaní trestného činu a po jeho spáchaní. U organizovanej skupiny sa taktiež nevyžaduje sústavnosť či vnútorná organizačná štruktúra, ktorá by bola založená na vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti a nemusí mať ani trvalejší charakter. V prípade posúdenia konania obžalovaného ako integrálnej súčasti organizovanej skupiny sa nevyžaduje ani formálne a výslovné prijatie za člena skupiny, postačuje konkludentné konanie, jeho faktické včlenenie sa a aktívne zabezpečenie jednej z činností tejto skupiny. Navyiac prvky svedčiacie konaniu obžalovaného resp. obžalovaných stíhaných v samostatnom konaní (mysliac pri tom na plánovitosť a koordinovanosť) by mali logicky vyplývať aj zo samotného skutkového deja uvedeného v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia, resp. obžaloby - nakoľko pre organizovanú skupinu platí, že nie je potrebné, aby niečomu takému predchádzala ich výslovná dohoda, pretože postačuje rámcová predstava o spoločnom spáchaní trestného činu, resp. účasti na ňom, pričom táto dohoda sa nemusí vzťahovať ani na všetky konkrétne okolnosti vykonania činu, t.j. jeho celý skutkový dej. Členovia organizovanej skupiny sa nemusia ani všetci navzájom poznať.

K vyššie uvedenej definícii je ale potrebné dodať, že existencia organizovanej skupiny je jednou zo skutkových otázok, na ktorú súd aplikuje príslušné zákonné ustanovenia, inými slovami je v konaní nevyhnutné vykonať dôkazy smerujúce k existencii organizovanej skupiny a v prípade preukázania tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty následne aplikovať príslušné ustanovenie. V prípade skutku kladeného za vinu obžalovaným súd berie na vedomie, že uznesením OS Galanta, sp. zn.: 31T/87/2019 zo dňa 18.09.2019 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 5To/121/2019 zo dňa 31.10.2019 bola vec postúpená Okresnému súdu Trnava ako súdu vecne príslušnému z dôvodu podľa § 16 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, teda na konanie o obžalovaných ako o členoch organizovanej skupiny. Tento postup kládol na súd, ale prioritne a predovšetkým na OP Galanta povinnosť skúmať, či v konaní dôjde

k zisteniu zákonných znakov organizovanej skupiny pri konaní obžalovaných namiesto „jednoduchého“ spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (tento postup možno vykonať aj formou návrhov na doplnenie dokazovania resp. požiadavkou na zmenu právnej kvalifikácie - pozn. súdu). Súd konštatuje, že tieto zákonné znaky zistené neboli, nakoľko žiaden zo svedkov nemal vedomosť o štruktúre organizovanej skupiny, svedkyňa F. síce popísala, že jej drogy dávali rôzne osoby, pričom z ITP vyplýva komunikácia o drogách s obž. N. a fakt, že drogy fyzicky distribuovali rôzne osoby nepriamo vyplýva aj z výpovedí ostatných svedkov, tento fakt ešte nezakladá členstvo obžalovaných v organizovanej skupine.

Je ale potrebné opakovane a čiastočne inými slovami poukázať, prečo konajúci súd nedospel k záveru o existencii tzv. organizovanej skupiny, resp. presnejšie povedané o konaní obžalovaných a páchaní trestného činu ako členov organizovanej skupiny (§ 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na 138 písm. i) Tr. zák. a § 129 ods. 2 Tr. zák.). Predovšetkým je nutné poznamenať, že existencia organizovanej skupiny musí byť v konaní spoľahlivo zistená a vyžaduje vyššiu formu organizácie práce za účelom páchania trestnej činnosti.

Uvedený fakt podrobne rozvádza aj Rozsudok KS v Trnave, sp. zn.: 5To/95/2018 zo dňa 04.10.2018 (v časti preberajúc argumentáciu OS Trnava z rozsudku sp. zn.: 24Tk/1/2016 zo dňa 22.03.2018 ako vecne správnu)

„K otázke organizovanej skupiny dospel okresný súd k záveru, že boli preukázané len vzájomné kontakty medzi obžalovanými, avšak nie samotné spáchanie trestného činu organizovanou skupinou či existenciu organizovanej skupiny. Zo všetkých vykonaných dôkazov v ich súhrne a vzájomných súvislostiach podľa názoru okresného súdu síce vyplynula trestná činnosť drogového charakteru u každého z obžalovaných, no nie spolčenie najmenej troch osôb /obžalovaných/ na účel spáchania tejto trestnej činnosti, s určitou del'bou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, vyznačená plánovitosťou a koordinovanosťou.

Okresný súd konštatoval, že v danom prípade z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nebolo jednoznačne preukázané, že by charakteristické rysy organizovanej skupiny v pravom slova zmysle niesla činnosť obžalovaných, ktorí, ako bolo preukázané, každý jeden určitým spôsobom páchal drogovú trestnú činnosť tým, že kupovali, resp. zadovažovali omamné látky, ktoré použili čiastočne i pre vlastnú potrebu, resp. niektorý z nich so ziskom predali rôznym osobám, niektoré z nich ich zadovažovali iným. Z vykonaného dokazovania nevyplývali však žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že sa trestnej činnosti dopustili obžalovaní ako členovia organizovanej skupiny. Z okolností prípadu síce vyplýva, že mohlo ísť o činnosť či už dlhšie trvajúcu a do istej miery u niektorých obžalovaných aj plánovitú, jednalo sa však o klasické dealerstvo v zmysle nákupu drogy od jednej osoby a jej predaj resp. zaobstaranie inej osobe či osobám ďalším. Organizovaná skupina však vyžaduje sofistikovanejšie a koordinovanejšie spôsoby spolupráce, užšie spojenie jednotlivých osôb a rozdelenie úloh medzi nimi. Z oboznámených odposluchov je zrejmé, že obžalovaní B. A. a W. L. mohli mať v určitom období spoločné aktivity, o čom svedčia náznaky vo vzájomnej telefonickej komunikácii, či však aj reálne došlo k nejakému faktickému nelegálnemu obchodu resp. spolupráci v tejto súvislosti tak, aby bola i z iných dôkazov preukázateľná táto vzájomná koordinovaná spolupráca jasné nie je. (...)

Krajský súd konštatuje, že v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku. Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a už vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestných činov, z ktorých uznal obžalovaných za vinných. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných a s argumentami obžaloby. Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, tak ako je uvedené vyššie, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje. Možno totiž konštatovať, že okresný súd postupoval v kontexte predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu v danej veci a riadil sa právnym názorom, ktorý vyslovil krajský súd pri predchádzajúcom rozhodnutí o odvolaní proti prvému rozsudku okresného súdu vydanému v tejto trestnej veci. (...)

So závermi okresného súdu a vyhodnotením uvedených dôkazov, ako je uvedené vyššie, sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje.“

Nejde teda o existenciu organizovanej skupiny, len v prípade tzv. „spoločného dealerstva“, pričom v konaní nebolo preukázané, že niektorá z pôvodne obžalovaných mala drogy aj vyrábať, tento záver sa javí skôr ako nepravdepodobný, keďže je zrejmé, že obžalovaná N. ako organizujúci jedinec vykonávala istú sofistikovanejšiu činnosť v porovnaní s ostatnými obžalovanými, avšak na komunikáciu využívala najmä mobilnú sieť, pričom je alogické sa domnievať, že by v prípade takýchto aktivít nikdy nevyužila mobilnú komunikáciu takou formou, že by z nej aspoň heslovito nevyplynuli informácie o výrobe drog (uvedenú skutočnosť podporuje fakt, že neboli nájdené tzv. drogové prekurzory a explicitne ani zdroje, z ktorých sa drogy obvykle získavajú - napr. lieky s obsahom efedrínu či pseudoefedrínu), preto sa javí ako pravdepodobnejším záver, že ide „len“ o distribúciu a predaj drog konečným užívateľom, prípadne „subdílrom“ (tento záver vyslovuje sama obžalovaná v telefonicknej komunikácii zabezpečenej cestou ITP). Hoci nie je vylúčený záver o prípadnej modifikácii drog (napr. tzv. „rezanie“ alebo „seknutie“ pervitínu či heroínu), tento záver sa javí ako ničím nepodložený (neboli zistené ani látky na tento účel obvykle slúžiace ako biely fosfor, či MSM) a preto z neho súd ani nevychádza. Je teda preukázané iba tzv. dealovanie drog iným osobám, nie ich výroba či modifikácia (najmä za účelom zvýšenia počtu dávok pre konečných užívateľov).

\*\*\* Výrok o vine \*\*\*

Sumárne možno dôkazy vykonané v prípravnom konaní vyhodnotiť nasledovne. Vykonané prepisy ITP jednoznačne preukazujú, že obž. N. komunikovala s viacerými osobami a predmetom komunikácie bol predaj drog, tento predmet síce nebol v texte výslovne spomenutý, ale komunikácia nesie všetky známky drogovej komunikácie (miesto a čas stretnutia, gramáž resp. cenu za drogy), navyše nenapĺňa ani obvyklé známy inotaja, ktoré používajú osoby páchajúce drogovú trestnú činnosť (pozn. určitý počet gramov „z pomalého“, resp. množstvo z „toho lepšieho“, „odvážiť 2 gramy aj so sáčkom“). Totožnosť osoby obžalovanej N. a osoby vystupujúcej pod prezývkou J. bolo zistené z viacerých výpovedí, ide tiež o skutočnosť, ktorú OČTK považovali za známu. Okrem prepisov ITP považoval súd za smerodajné a vierohodné výpovede svedka F. z prípravného konania (táto bola vykonaná prečítaním na HP, navyše jej zmena na HP sa javí súd ako neverohodná a to aj s poukazom na fakt, že svedok popísal postup pri kúpe drog, ktorý korešpondoval aj s vykonanými ITP a označil aj osobu sprostredkovateľa, pričom zmenu výpovede na HP súd vyhodnotil ako tendenčnú, navyše v rozpore s ostatnými dôkazmi, vrátane prepisu ITP v inej trestnej veci, t.j. vo veci, kde bol svedok odsúdený za trestnú činnosť drogového charakteru a kde bola zistená komunikácia ohľadom drog s obž. N.; za zmienku stojí aj fakt, že ak svedok poukazuje na abstinečné príznaky pri výpovedi, nie je pravdou, že tento vypovedal krátko po obmedzení osobnej slobody, čo vyplýva aj z vyšetrovacieho spisu ČVS: OIRP-448/1-VYS-GA-2018). Svedok R. Q. potvrdil, že komunikoval s telefónnym číslom používaným obžalovanou za účelom kúpy drog. V aute sedeli viaceré osoby, nebol si istý, či obžalovaných na mieste činu videl, vie však, že drogy mu fyzicky odovzdávala iná osoba. Svedok T. Q. uviedol, že vie o páchaní drogovej trestnej činnosti obž. N. od svojho brata, ktorému dal telefónne číslo, o J. mal vedomosti aj z internetu. Svedok U. Q. v prípravnom konaní (na hlavnom pojednávaní si na skutok nespomínal) uviedol, že užíval pervitín aj heroín, drogy si kúpil aj od osoby s prezývkou Grófká, komunikoval s telefónnym číslom používaným obžalovanou za účelom kúpy drog; od obžalovanej kúpil drogy asi 2-3 krát. Svedkovia Y. a Y. Y. uviedli len, že t.č.: 0903 411015 fyzicky používala N. F., ktorá na HP potvrdila komunikáciu ohľadom drog, pričom ale uviedla, že ich fyzicky prevzala od inej ženy, t.j. nie od obžalovanej. Svedok V. síce uviedol, že obžalovaných pozná len v súvislosti s legálnymi aktivitami (najmä opravou áut) a komunikáciu s obž. N. opísal ako týkajúcu sa predaja vína, vykonané ITP vo vzťahu k jeho osobe nesú všetky znaky komunikácie o predaji drog, pričom verzia svedka o tom, že dohadoval kúpu vína pre obžalovaných sa javí súdu ako neverohodná, keďže akákoľvek motivácia obžalovaných k takémuto postupu nebola zistená a vlastne ani by nepôsobila logicky. Svedkovia V. a N. ako príslušníci OR PZ sledovali aktivity obžalovaných dlhodobo a o týchto vedeli, pričom ich začali sledovať v momente, keď im bolo oznámené, že títo komunikujú ohľadom drog, ktoré zrejme vezú na nejaké miesto. V kontexte tohto teda získava trhliny aj verzia, že obž. N. (ktorá cez mobil mala komunikovať) o drogách nevedela, pričom obž. L. unikajúcou technikou jazdy pred orgánmi PZ musel rovnako o drogách v aute vedieť. Preto je menej

podstatné, kto fyzicky držal drogy, mohlo ísť aj o pôvodne spoluobžalovanú N., tento fakt je pre výrok o vine pri skutku spáchanom v spolupáchateľstve len sekundárny. Nemožno konštatovať ani žiaden exces správania obžalovaných zo spolupáchateľstva, pričom z ich konania jednoznačne vyplýva priamy úmysel páchať tento trestný čin (bez ohľadu na vedomosť o jeho prípadnej právnej kvalifikácii).

Výrok o vine je preto založený najmä na vykonaných informačnotechnických prostriedkoch, ktoré potvrdzujú predaj drog obž. N.. Penzum zabezpečených dôkazov, menovite vysoké kvantum vykonaných ITP v tejto a čiastočne aj v inej trestnej veci, vylučuje možnosť zámeny resp. komunikačného nedorozumenia, je nepochybné, že obžalovaná komunikovala z telefónneho čísla s odberateľmi drog. Taktiež je potrebné poukázať, že drogy vyhodené z motorového vozidla boli zabezpečené legálnym spôsobom a boli znalecky analyzované v súlade so zákonom. Pokiaľ obhajoba argumentuje faktom, že drogy prevážala v aute pôvodne spoluobžalovaná N. bez vedomia obžalovaných, táto verzia sa javí ako vysoko nepravdepodobná, nakoľko obž. N. bola práve tou osobou, ktorá dohadovala predaj drog v zmysle ITP a obžalovaný L. bol osobou, ktorá vykonávala istú formu logistiky, zrejme najmä ako šofér, pričom tvrdenie o fakte, že nemal o prevoze drog vedomosť je v príkrom rozpore s výpoveďami svedkov - príslušníkov PZ o jeho snahe unikáť resp. utiecť pred hliadkami PZ, pričom je krajne nepravdepodobné, že by nezaregistroval výzvy na zastavenie auta zvukovou a svetelnou signalizáciou a následné varovné výstrely. Je preto v očiach súdu zrejmé, že mal vedomosť o fakte, že obžalovaní vezú v aute drogy určené na predaj. Tvrdenie pôvodne spoluobžalovanej N. o fakte, že drogy sú jej vykladá súd v tom zmysle, že zjavne išlo o cestu za konečným užívateľom drogy za účelom jej predaja, preto obž. N. a L. o tomto nielen museli vedieť, ale dokonca vykonávali podporu tejto činnosti (obž. N. komunikáciou cez mobil, obž. L. šoférom vozidla). V prípade obž. L. ide o recidívu vzhľadom na odsúdenie rakúskym súdom ; v prípade obžalovanej N. dokonca o dvojitú recidívu - vzhľadom na odsúdenie rakúskym súdom aj odsúdenie Okresným súdom Galanta. Spáchanie skutku teda korešponduje aj s trestnou minulosťou obžalovaných a nie je možné považovať skutok za ojedinelý exces z vedenia riadneho života.

Komunikácia medzi obžalovanou N. a konzumentami drog sa javí v očiach súdu ako preukázaná aj s poukazom na výpovede svedkov F. a Q., resp. v prípravnom konaní aj svedkov Q. a F., ktorých zmenu výpovedí na HP súd chápe buď ako tendenčnú, resp. ako dôsledok časového odstupu. V prípade svedka Y., ktorý uviedol, že obžalovaných pozná len v súvislosti s opravou áut a konzumáciou alkoholu (vína), táto verzia sa súdu javí ako nepravdepodobná, keďže nie je zrejmé, prečo by obžalovaní získavali víno len a len cestou svedka a to ani v prípade, ak by ten mal možnosť „nájsť im“ lepšiu cenu. Ak by aj súd pripustil, že svedkom prezentovaná verzia je pravdivá, nijakým spôsobom to nepopiera ostatné vykonané dôkazy (aj osoby venujúce sa drogovej činnosti majú rôzny okruh legálnych aktivít a tento okruh je pre súd de facto irelevantný, na druhej strane nepopiera ďalší okruh aktivít, ktorý je právne reprobovaný - mysliac najmä na trestnú činnosť). Kúpa kreatínu cez internet pre obžalovaných v stave, keď si svedok nespomína presne ani na to z akého zdroja tento mal kúpiť, navyše sám tvrdí, že len „napísal do googlu kreatín a objednal to, čo mu vyhodilo“, avšak túto verziu súd nepovažuje za pravdepodobnú (je otázne, čo by motivovalo obžalovaných kupovať kreatín cez svedka, keď tak mohli urobiť priamo, navyše nie je zrejmé, aký význam by vlastne mal kreatín v množstve niekoľkých gramov resp. zlomkov gramov).

Samotný fakt, že obž. N. zabezpečovala distribúciu drog, ako aj s týmito fyzicky prichádzalo do styku korešponduje so závermi znaleckého dokazovania, počas ktorého boli zistené zo sterov jej rúk stopy metamfetamínu. Postavením obž. L. ako vodiča možno vysvetliť, prečo u jeho osoby neboli tieto stopy zistené, avšak tento záver je nutné dať do kontextu s technikou jazdy obžalovaného pred jeho obmedzením na osobnej slobode. Skutočnosť, že OČTK mali o pôsobení obžalovaných a ich aktivitách vedomosť je síce pozoruhodná, ale súd nemôže zohľadniť ako dôkaz fakt, že obžalovaní boli pre PZ „notoricky známe osoby“, pretože tento fakt je neveriteľný, resp. jeho pravdivosť (t.j. že takýmto spôsobom dané osoby boli vnímané) sa javí byť nesporná, ale pravdivosť takejto percepcie je otázkou právnou, ktorú súd rieši v merite veci autonómne bez ohľadom na mimoprocesné poznatky OČTK.

Ak obhajoba spochybňuje procesný postup OČTK, ktorý mal obžalovaných stíhať už skôr, teda keď ich pôvodne označil svedok F., alebo naopak mali byť zadržaní až pri odovzdávaní drog, kam údajne v čase začatia sledovania smerovali, súd dodáva, že procesný postup zvolený prokurátorom nie je v rozpore so zákonom a je prejavom jeho postavenia ako pána prípravného konania (dominus litis), ktorý zahŕňa aj oprávnenie rozhodnúť o tom, v ktorom momente bude obžalovaný zadržaný. V prípade vedomostí o trestnej činnosti osoby je síce pravdivým záver, že prokurátor musí stíhať všetky skutky o ktorých sa dozvie, ale OČTK nesmú vzniesť obvinenie skôr, ako je dostatočne odôvodnený záver o spáchaní

skutku a jeho páchatelovi. Zo spisu nevyplýva akési „doložne odkladanie“ začatia trestného konania, ktoré by hypoteticky mohlo mať vplyv na zákonnosť vykonaných dôkazov. Požiadavka na kazuistický opis skutku je tiež v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, resp. zásadou zistenia skutkového stavu v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, navyše v príkrom rozpore so zásadou prednostného vybavenia (teda aj vymedzenia kvanta potenciálnych dôkazov a ich vykonania) väzobnej veci.

K výroku o vine je potrebné dodať, že súd doplnil do skutkovej vety vyčíslenie hodnoty drog v súlade s listinnou prílohou (totožnou s vyčíslením hodnoty drog dostupným na webstránke <https://www.minv.sk/?ceny-drog-na-ciernom-trhu>, preto súd tento záznam neduplikoval).

\*\*\* Výrok o treste \*\*\*

Obž. L.

V prípade obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, pričom súd osobitne zdôrazňuje, že predchádzajúce odsúdenie rakúskym súdom je zohľadnené ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a preto v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. ju nemožno zohľadniť aj ako priťažujúcu okolnosť.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

1) 120-180 mesiacov (základná výmera), aplikovateľná pre obž. SM.

V rámci takejto základnej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatel'a. V prípade osoby obžalovaného prichádza do úvahy zohľadnenie spáchaného skutku. Vzhľadom na vykonané dokazovanie ide o skutok spáchaný ako tretí trestný čin v poradí (prvé odsúdenie je zahladené, na druhé súd prihliada iba cez optiku § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák.). Obžalovaný sa ku skutku nepriznal, k veci nevypovedal, iba v rámci sporadického vyjadrenia k vykonaným dôkazom uviedol, že so spáchaním skutku nemá nič spoločné. Obžalovaný je osobou, ktorej trestná minulosť nie je mimoriadne bohatá, jeho náprava vo výkone trestu sa súdu javí ako možná, rovnako postavenie v rámci spolupáchatel'stva ako nie najvýznamnejšie. Naproti tomu ale vystupuje spáchanie skutku v spolupáchatel'stve a predpokladaný príjem z tejto činnosti, ktorý v očiach súdu zvyšuje riziko budúcej recidívy. Aspoň heslovito možno poukázať na fakt, že obžalovaný je považovaný za osobu, ktorá sa drogovou činnosťou živila dlhodobo, čo však síce svedkovia - príslušníci PZ uviedli, avšak v konaní nebolo dostatočne preukázané, preto na tento jav súd nemohol spoľahlivo prihliadnuť. Obžalovaný bol z výkonu trestu v rakúsku podmienene prepustený, pričom skutok mal jednoznačne spáchať v skúšobnej dobe.

S poukazom na uvedené súd uložil trest pri spodnom okraji trestnej sadzby v trvaní 11 jedenásť rokov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ÚVTOS s maximálnym stupňom stráženia, keďže ide o spáchaný obzvlášť závažný zločin. Súčasne s uloženým trestom súd obligatórne uložil ochranný dohľad na 15 mesiacov a uložil k nemu aj primerané povinnosti, umožňujúce monitoring vedenia riadneho života.

Obž. N.

V prípade obžalovanej súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, pričom súd osobitne zdôrazňuje, že predchádzajúce odsúdenie rakúskym súdom je zohľadnené ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a preto v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. ju nemožno zohľadniť aj ako priťažujúcu okolnosť.

V prípade obžalovanej N. súd dôsledne zvažoval, aké právne dôsledky právna úprava v aktuálne platnom a účinnom znení spája s faktom, že obžalovaná bola pred spáchaním skutku, ktorý je predmetom tohto konania, dvakrát právoplatne odsúdená, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.04.2016, sp. zn. 29T 30/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2017, sp. zn. 5To 64/2016 (logicky právoplatným dňa 29.06.2017) za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a rozhodnutím rakúskeho súdu Landesgericht Eisenstadt zo dňa 24.03.2017, sp. zn. 007 HV 7/2017x, právoplatným dňa 24.03.2017 za skutok, ktorý sa považuje za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, ako súd analyzoval na inom mieste tohto rozhodnutia.

V prípade obž. N. teda ide o 2 odsúdenia zakladajúcej jej recidívu (v prípade uznania viny v tejto trestnej veci). V prípade odsúdenia za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v jednom konaní zákon predpokladá aplikáciu § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ako kvalifikovanú recidívu, pričom v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. túto nemožno ďalej zohľadniť ako priťažujúcu okolnosť, resp. predpoklad pre aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák..

V prípade viacnásobného predchádzajúceho odsúdenia v zmysle § 172 ods. 1 Tr. zák., existujú v judikatúre dva protichodné názorové prúdy, ktorých závery by sa dali zhrnúť nasledovne:

1) Ustanovenie § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zákona hovorí o predchádzajúcom odsúdení, avšak nepoužíva slovo jedenkrát alebo analogické slovo či slovné spojenie. Z tohto istá časť trestnoprávnej aplikačnej praxe (aj judikatúry) usudzuje, že v prípade dvoch (a viacerých- pretože tento argument nemožno obmedziť len na 2 predchádzajúce odsúdenia - pozn. súdu) predchádzajúcich odsúdení možno aplikovať „len“ ustanovenie § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák. a logicky ani § 37 písm. m) Tr. zák. nie sú splnené.

2) Iná časť trestnoprávnej aplikačnej praxe sa prikláňa k názoru, že v prípade dvoch predchádzajúcich odsúdení za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona je na mieste aplikácia jednak § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (za jedno predchádzajúce a právoplatné odsúdenie pred spáchaním posudzovaného skutku - t.j. v recidíve) a aplikácie § 38 ods. 5 Tr. zák. za spáchanie opakovaného zločinu (keďže ust. § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. „eliminuje“ z posudzovania prvé odsúdenie, ale nie aj druhé odsúdenie).

Konajúci súd sa prikláňa k druhej verzii, pričom kladie na zreteľ najmä zásadu generálnej prevencie, v prípade páchatel'ov opakovanej trestnej činnosti, resp. osôb, ktoré môže byť označené za špeciálnych recidivistov. Je logicky závažnejší prípad osoby, ktorá spáchala zločin resp. obzvlášť závažný zločin nie napriek jednému, ale napriek dvom odsúdeniam za druhovo príbuzný skutok, z čoho jasne pramení nielen tendencia k páchaniu špeciálnej recidívy, ale aj k páchaniu zločinu vo všeobecnosti. Úvahu uvedenú v bode 2 preto súd považuje za vecne správnu a zodpovedajúcu aktuálnej právnej úprave a podmienkam života spoločnosti, pričom ju možno logicky rozviesť a doplniť v tom smere, že v prípade viac ako 2 predchádzajúcich odsúdení v zmysle § 172 ods. 1 Tr. zák. možno celkom dôvodne uvažovať aj o pripočítaní priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. (čo ale nie je prípad posudzovanej právnej veci, ide o teoretickú konštrukciu).

Je tiež nutné dodať, že v prípade ak by zahraničné odsúdenie súd vyhodnotil ako obzvlášť závažný zločin v zmysle § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. c) Trestného zákona, vyhodnotil by ako odsúdenie zakladajúce § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.04.2016, sp. zn. 29T 30/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2017, sp. zn. 5To 64/2016 a odsúdenie zahraničným súdom by potom vyhodnotil ako predpoklad pre aplikáciu § 38 ods. 6 Tr. zákona (uvedené je vzhľadom na postulované závery len teoretickou úvahou).

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovanú bola v mesiacoch :

- 1) 120-180 mesiacov (základná výmera),
- 2) 150-180 mesiacov (po aplikácii § 38 ods. 5 Tr. zák.)

V rámci takejto základnej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatel'ky. V prípade osoby obžalovanej prichádza do úvahy zohľadnenie spáchaného skutku. Vzhľadom na vykonané dokazovanie ide o skutok spáchaný ako piaty trestný čin v poradí (prvé a druhé odsúdenie je zahľadené, tretie odsúdenie OS Galanta zakladá aplikáciu § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a štvrté je okolnosťou odôvodňujúcou použitie § 38 ods. 5 Tr. zák.). Obžalovaná sa ku skutku nepriznala, k veci nevypovedala, iba v rámci sporadického vyjadrenia k vykonaným dôkazom uviedla, že so spáchaním skutku nemá nič spoločné. Obžalovaná je osobou, ktorej trestná minulosť je pestrejšia, avšak nie je mimoriadne bohatá, jej náprava vo výkone trestu sa súdu rovnako javí ako možná a to aj napriek jej koordinačnému postaveniu voči spoluobžalovanému a vyššej sofistikovanosti ňou páchanej trestnej činnosti. Rovnako vo vzťahu k jej osobe platí záver o predpokladanom príjme z tejto činnosti, ktorý v očiach súdu zvyšuje riziko budúcej recidívy. Aspoň heslovito možno poukázať na fakt, že rovnako obžalovaná je považovaná za osobu, ktorá sa drogovou činnosťou živila dlhodobo, čo však síce svedkovia - príslušníci PZ uviedli, avšak v konaní nebolo dostatočne preukázané, preto na tento jav súd nemohol spoľahlivo prihliadnuť. Zahraničné odsúdenie a jeho skutková veta tiež svedčí záveru o ukotvení v páchaní drogovej trestnej činnosti a o nezanedbateľnom príjme z takejto činnosti.

Obžalovaná bola za drogovú trestnú činnosť odsúdená de facto 3-krát (prvé zahladené odsúdenie za prečin drogového charakteru súd nezohľadňuje, iba naň heslovito odkazuje, tretie a štvrté odsúdenie v RT potom súd patrične zohľadňuje).

S poukazom na uvedené súd uložil trest pri spodnom okraji zvýšenej trestnej sadzby v trvaní 13 rokov, keďže už takýto trest možno vzhľadom na svoju výšku považovať za dostatočný na výkon ktorého obžalovanú zaradil do ÚVTOS s maximálnym stupňom stráženia, keďže ide o spáchaný obzvlášť závažný zločin. Súčasne s uloženým trestom súd obligatórne uložil ochranný dohľad na 15 mesiacov a uložil k nemu aj primerané povinnosti, umožňujúce monitoring vedenia riadneho života.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.